

**Bültenimizin
bu sayısına
önceki
dönemlerde Şube
Yönetim Kurulu
Başkanlığı
görevini yürütmüş
6266 sicil no'lu
üyemiz Elektrik
Mühendisi Musa
ÖZTUFAN konuk
oldu.**

Bize kendinizi tanıtır mısınız?

1953 yılında Manisa ili Turgutlu İlçesinde doğdum. İlk ve Orta öğrenimimi Turgutlu'da yaptım. 1969-70 öğretim yılında İstanbul Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi Elektrik Bölümüne girdim, 1973-74 öğretim yılında bu bölümden mezun oldum. İlk görevim burs aldığım Türkiye Elektrik Kurumunun (TEK) Orta Anadolu Bölgesi İşletme Müdürlüğü Tokat Başmühendisliği'nde bölge mühendisliği oldu. Deniz Kuvvetlerinde askerlik görevimi 1975-76 yıllarında yaptıktan sonra 1980 yılına dek TEK Test Müdürlüğü Adapazarı Test Baş Mühendisliği'nde çalıştım. 1980-1990 yılları arasında çeşitli mühendislik firmalarında şantiye mühendisi olarak görev aldım. 1990 yılından günümüze dek kurucusu olduğum mühendislik firmasında çalışmaktayım. 1992-1997 yıllarında da 3 dönem Oda yöneticisi olarak görev yaptım.

Oda yöneticiliğiniz döneminde neler yaşadınız bu anıları bizimle paylaşır mısınız?

Aslında oda ile tanışıklığım 1977 yılında Adapazarı TEK Test Başmühendisliğinde çalıştığım döneme rastlar. Bu nedenle Oda sicil numaram mezuniyet yılına göre oldukça ilerdedir. O yıllarda Adapazarı Temsilci Yardımcısıydım. Temsilci ile aynı kurumda çalışıyorduk. Temsilci özel nedenlerinden dolayı görevi bırakmak istiyordu, ben de yapabilirim demiştim. Adapazarı Temsilciliğinde o yıllarda mesleki denetim işlemi de yapılmıyordu. Yani ortalıkta ne yapılacak bir iş ne de yapacak birisi pek gözüküyordu. Bu değişim istemi nedeniyle İstanbul Şube'den bir yönetici geldi. Temsilci, ben ve yönetici kurumda bir öğle yemeği yedik. Yemekte, söz o günlerde basında yer alan Yıldız Sertel'in, Aziz Nesin'in ve gazeteci Yalçın Doğan'ın doğu bloku ülkeleri ile ilgili anı ve gezi notlarına da gelmişti. Sanırım o gün SSCB hakkında düşüncülerim yöneticinin pek hoşuna gitmemişti ki temsilci olamamıştım. Sonradan bu zati-muhterem Özal'ın oğlunun arkadaşı ve özel uçak şirketi sahibi olarak basında yer almıştı. Sanırım böyle koltuklarda oturmak için SSCB'yi benden daha çok eleştirmiş olmalı. Şimdi o yaşananlara buradan baktığımda sadece gülümsüyorum. 1992 yılında İzmir Şube seçimleri için yönetim kurulu adaylığı öneril-

diğinde İzmir'e geleli beş yıl olmuştu ne Oda çevresinden kimseyi tanıyordum, ne de Oda çalışmaları hakkında en ufak bir bilgim vardı. Hani söz vardır ya, "Sora, sora Bağdat bulunur..." Sora, sora her şeyi öğreniyorsunuz. Meğerse o seçimlerde demokrasiye ve odaya bakış açıları birbirlerinden çok farklı olmayan ama birbirlerini de çok fazla sevmeyen iki grup seçime hazırlanıyormuş. Birinden gelen öneriyi kabul ettikten bir hafta sonra diğer grup da benimle görüşmek istedi ve görüşme sonrası diğer listede olmamın onlar için çok önemli olmadığını kendi listelerinde de beni görmek istediklerini söylediler. Kişilik olarak "hayır" demeyi pek beceremediğim bunu bir naza çekme olgusu olarak görüleceğini düşündüğüm için birden bire iki listeden de aday oluverdim. Talih kuşu yüzüme gülmüştü! Aslında talih kuşunun böyle olgularda değil de şans oyunlarında yüzüme gülmesini tercih ederdim. Yalnız diğer gruptaki arkadaşlardan çok azı bunu anlayışla karşıladı, bir kısmı tepki gösterdi, bir kısmı da sesiz kaldı. Böylesine bir olumsuzluğun nedeni olmak tabii ki hoş değil, ben en iyisi listeden çekileyim dedim, onu da kabul ettiremedim. Hocanın oğlunun hırsız yakalaması fıkrasındaki gibi, ne adaylığı bırakabildik ne de adaylığımızı gönüllü olarak kabul ettirebildik. Ama

bu iki grup arasında iletişim-sizliği kırmanın bir başlangıcı oldu ortak adaylığım. Yönetimde bulunduğum üç dönem boyunca ve daha sonra gelen yönetimlerce bu ayrılığı giderici yaklaşımlar başarı ile uygulandı ve bugün artık böylesine bir ayrılık çok gerilerde kaldı.

Geçmiş dönemde oda yönetimlerinde bulunmuş bir kişi olarak, sizce Elektrik Mühendisleri Odası elektrik mühendisliği hizmetlerinin topluma sunulmasında etkin olabiliyor mu?

Meslek odaları, bir mesleğin deyim yerindeyse "herşeyi" demektir. O meslekle ve mesleği yapanlarla ilgili kurallarının oluşmasında, bu kuralların ve meslekle meslektaşla ilgili tüm bilgilerin arşivlenmesinde, bu bilgi ve kuralların genç meslektaşlara aktarılmasında, meslekle ilgili uygulamaların ve uygulayanların izlenmesinde, zamanla oluşan değişikliklerin güncellenmesinde, meslek içi eğitimin sistemli bir şekilde verilmesinde, meslektaşlarımızın meslek uygulamalarından doğabilecek hak ve sorumluluklarının belirlenmesinin yanı sıra meslektaşlardan hizmet alan kesimlerin de haklarının korunmasında vb birçok görevi vardır. Hatta bu görevleri yapacak başka hiçbir kurum ve kişi de yoktur. Şimdi Odamız kendi alanında bu görevleri ne derece

yapabiliyorsa; elektrik mühendisliği hizmetlerinin topluma sunulmasında da o derece etkindir. Üzülerek söylemek gerekir ki, odamız bu görevleri yeterince yapamıyor ve bu nedenle de mesleğin topluma sunulmasındaki etkinliği oldukça yetersizdir. Ben birkaç dönem yaptığım oda yöneticiliği sürecinde gördüm ki, her yöneticinin kendine ait bir meslek odası tanımlaması var. Kimine göre Oda siyasi bir parti, kimine göre sendika, kimine göre dernek vs. Gelecek oda yöneticilerimizde bu tanımlama ne kadar gerçeğe ve bilime uygun olursa, inanıyorum ki odanın; elektrik mühendisliği hizmetlerinin topluma sunulmasındaki başarısı da o kadar yüksek olacaktır.

Ülkemizde uygulanan enerji politikaları hakkında görüşlerinizi kısaca açıklayabilir misiniz, sizce ülkemizde bilimsel düşünceye değer veriliyor mu?

Türkiye enerji üretimi açısından yoksul bir ülke sayılır. Türkiye'nin 2005 yılında primer enerji tüketimi 89,7 Milyon ton eşdeğeri petroldür. Bunun 30 milyon tonu petrol, 24,6 milyon tonu doğal gaz, 12,8 milyon tonu kömür olarak ithal edilmiştir. Bu tüketimi yerli kaynaklarla karşılama oranı %25 dir. 30 yıl önce bu oran yanılmıyorsa %45'in üzerindeydi. Son 30 yılda Cumhuriyet hükümetlerinin yanlış

enerji politikaları belki "yanlış" kelimesi amaca uygun değil, kasıtlı enerji politikaları bu ülkeyi enerjide bütünüyle dışarı bağımlı duruma sokmuştur. Vatan, millet sevgisi izafi bir şey değildir. Bu sevgi enerji, sağlık, eğitim vb gibi konularda ne yaptın sorusunun cevabında yatmaktadır. Bu ülkede başta enerji olmak üzere tüm bu alanlarda yapılanlar bilinçli olarak yapılmıştır. Sözün kısası bu ülke her alanda, her yönüyle uluslararası sermayeye satılmıştır ve satılmaktadır. Bunu herkes biliyor. Sadece bilmeyenler çok renkli medyanın reklâm ışıklarından veya ölümden sonra mutlu olacaklarını vaaz eden din tacirlerinin hurafelerinden gözleri ve bilinçleri körelmiş yoksul halk yığınlarıdır. Bu durumda en büyük acıyı da onlar çekmektedir. Sağlıksız, eğitimsiz, enerjisiz ve aç bırakılmışlardır. Bugünlerde billboardlarda, bayrağın karşısına geçip "ayına yıldızına kurbanım" diyenler, kendine oy verenlerin açlığına açıklığına kurban olamamışlardır. Bir de beyefendi "parası olmayanın İstanbul'da ne işi var" diye fetva veriyor, yakında parası olmayanın Türkiye'de ne işi var diyecektir. "iki koyun güdemeyen" argosunun mucidi olan bu zatı muhterem iki koyun güdememe beceriksizliğini gösterenlerin aslında, devletin çeşitli önemli kadrolarına atadığı kendi partili

yandaşları olduğunu da pek anlayamamıştır. Uzayda uydu kaybetmekten, çocuk yuvalarında dayak ve fuhuşa; denizde petrol platformu batırmaktan, okullarda uyuşturucu satışına; gümrüklerde müsteşarların kaçakçılarla sarmaş dolaş olmasından, muhbir ihbarlı suikastlara dek uzanan bir başarısızlıklar zinciri bu zati muhteremin boynunda asılı durmaktadır. Asıl üzücü olan bu yapılanlardan çok, bu yapılanları eleştirecek bir muhalefet partisinin dahi mecliste olamamasıdır. Şimdi ben de size sorayım; Tüm bunlar, bilimsel düşünceye değer veren bir ülkede olabilir mi?

Genç meslektaşlarımıza yönelik önerileriniz?

Genç meslektaşlarımıza önerilecek kadar ilginç fikirlerim olduğunu sanmıyorum. Hem de o kadar yaşlı da sayılmam. Ama şairin dediği gibi, "yaşadıklarımın öğrendiğim bir şey var" Bu meslek yapıldıkça öğreniliyor otomobil kullanmak gibi bir şey. Meslekten uzak kaldıkça mesleği yapmanız zorlaşıyor. Genç meslektaşlarımın kesinlikle tanıtım veya satış temsilciliği yapmalarını istemiyorum ve dilim döndüğünce bu işi yapan genç mühendislere bunu anlatmaya çalışıyorum. Yalnız bu konuda başarısız olduğumu da itiraf etmeliyim; tamam ben bu işi bıraktım diyenini de hiç görmedim. Tabii sadece mesle-

ğini rutin olarak yapmanın da bu işi kurtaracağını sanmıyorum, biz tembel olduğumuz için böyle yapıyoruz. Farklı olmak gerekir, diğer mühendislerden veya mühendislerden. Bunun içinde meslekle ilgili yayınları ve olguları izlemek gerekiyor. Mesleğimizin tek affetmediği şey kadınlar gibi ona karşı olan ilginin azalması. Bir de bugünlerde genç meslektaşlarımızın kafasını karıştıran "yetkin mühendis" tartışması var. Son olarak TMMOB Genel Kurulunda "yetkin mühendis olmayacağız" diye slogan atan genç meslektaşlarımızla karşılaştım. Daha iyi olmak istemeyen ilk canlı türüyle karşılaşmak gibi bir şey bu. Hepimizin bildiği gibi, doğada her canlı ayakta kalabilmek için daha iyi ve güçlü olmaya çalışırlar. Bu genç meslektaşlarımızın kulaklarına birileri; eski mühendisler malı götüreceksiniz yaya kalacaksınız demiş olmalı ki, onlar da "biz yetkin metkin değil mühendis olmak istiyoruz" diye slogan atıyorlar. Bu ülkede 50 yıldır onların da bugün istediği gibi mühendis olmak diploması almaz her şeyi yapabilmek demek. 50 yıldır mühendislerimiz bu şekilde çok şey mi kazandılar ki, şimdi böylesine genç mühendis arkadaşlarımız bunu istiyorlar? Yoksa her şeyi, herkesin yapabildiği bir ortamda para kazanmayı, başarılı ve farklı olmayı kolay mı sanıyorlar?